

[Kristine Høltberg.]

indikator for en families evne til at klare sine økonomiske problemer, af den grund simpelt hen skærer alle over én kam og forringer børnetilskuddene for alle i dette land, dvs. familier, der vitterlig har meget svært ved at klare sig. Det gør man oven i købet i en situation, hvor en så stor del af landets befolkning virkelig er i en hård økonomisk knibe. Det forekommer at være meget bekymrende, at man fra folketingets side, fra et flertals side, så ensidigt søger at lægge de økonomiske byrder for en fejlslagen politik over netop på de mennesker, der dårligst af alle kan bære disse byrder. Det er meget beklageligt oven på den absolutte forringelse af Statens Uddannelsesstøtte og oven på den beslutning, som blev taget hen over hovedet på os i hvert tilfælde, om at fjerne uddannelsesstøtten for de unge netop i den alder, hvor man træffer beslutning om, hvorvidt man vil uddanne sig videre eller ej.

At man så dertil føjer den skade, det er at forringe de børnetilskud, der har været indtil nu, ved at tilbyde en ringe erstatning i form af et meget lavt beløb, kaldet ungdomsydelse, som man vil forringe fra de 8.000 kr. ned til 6.000 kr. i forhold til det oprindelige forslag, må, i hvert tilfælde fra nogle partiers side, være en meget tankeløs beslutning. Det vil ganske givet medvirke til yderligere at gøre uligheden større, netop i en aldersklasse, hvor de unges udgifter til mad, til tøj osv. gør deres situation særlig vanskelig, og hvor deres adgang til uddannelse bliver væsentlig forringet i forhold til de unge, der kommer fra bedrestillede miljøer.

Vi må foreslå, sådan som ulykkerne nu er faldet over disse familier med børn og over de unge under uddannelse, at man vender sig imod nedskæringen på børnetilskuddene, og at man i hvert tilfælde går ind for de 8.000 kr. som et mindstebeløb til at lægge oven i børnetilskuddene for de unge på 16-17 år for at gøre smerten ved bortfaldet af Statens Uddannelsesstøtte ringere. Vi kunne da godt være gået med til, at de mest velhavende familier skulle lade være med at modtage børnetilskud, hvis det havde været muligt at opstille et bruttobeløb som udgangspunkt for beregningerne i stedet for den skattepligtige indkomst, som man oprindeligt opererede med, men vi kan under ingen omstændigheder gå med til hverken

denne halsløse nedskæring på alle familier med børn eller til den lave ungdomsydelse, man vil erstatte disse børnetilskud med.

Alt i alt må vi protestere mod, at man på denne måde vil forringe ungdommens forhold, ungdommens økonomiske vilkår og yderligere gøre de vanskeligst stillede familiers situation vanskeligere, end den var i forvejen.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti var oprindelig indstillet på, at nedskæringen i børnetilskuddene skulle være indtægtsbestemt, men da man blev klar over, hvor store administrationsudgifter der blev ved det, gik vi ind på den lineære nedskæring.

Angående ungdomsydelsen går vi ind for, at den maksimalt skal være 7.000 kr., på samme måde som det er foreslået af socialministeren. Også socialministerens ændringsforslag om at udbetale ungdomsydelsen til forældrene går vi ind for.

Hanne Reintoft (DKP):

Hvis ikke det var tragisk, at man skærer ned på børnetilskuddene netop i en periode med økonomiske vanskeligheder og arbejdsløshed, så ville dette lovforslags gang gennem folketinget unægtelig have haft et skær af komik. Komik, fordi man ikke har kunnet blive enig om noget som helst, og når man så fra regeringens side har bøjet sig for de borgerlige, så vil de borgerlige ikke være med alligevel, og det eneste, der kommer ud af det, er, at man kan blive enige om en forringelse af befolkningens forhold.

Komikken får helt overjordiske højder, når man ved, at kristeligt folkeparti medvirker, som næsten daglig slår sig op på, at man er familiens parti, og går rundt med små emblemer med sin familievenlighed, mens man efterhånden næsten hver eneste dag herinde er med til at forringe børns og unges vilkår i vores samfund. Der er et ord, man ikke må bruge her, men med hensyn til kristeligt folkepartis politik er det ærgerligt, for det er efterhånden blevet et dagsaktuelt udtryk.

Vi har hele tiden valgt at betragte børnetilskuddene som skattelovgivning. De var en afløser for vores forsørgerskala på skattebilletten, og de penge, der anvendes til børnetilskud, er indgået som merprovenu i stats-